

Фріда Кало — одна з найкращих мексиканських художниць. Вона жила в часі великих змін, яких зазнала не лише Мексика, а й увесь світ, і була дружиною мексиканського художника Дієго Рівери.

Тож якою була справжня Фріда Кало? На це питання вона шукала відповіді у власних картинах, зокрема десятках автопортретів — таких собі селфі художника.

Фріда хотіла намалювати свою справжню сутність — не просто зовнішність, а думки, почуття, свій зв'язок з Мексикою.

Це історія про те, як Фріда стала всесвітньо відомою, малюючи картини, на яких відтворювала одне і те ж, знову і знову, — себе!

Фріда народилася 1907 року в Койокані, що на околиці Мексики. Мати дівчини була мексиканкою, а тато — німцем.

Матільда Кальдерон-і-Тонсалес

Матільда була вродливою й граційною жінкою, проте дуже строгою і, напевно, страждала на депресію.

*Марґалена Кармен
Фріда Кало-і-Кальдерон*

Виросла Фріда в родинному домі Ля Каса Асуль — «Блакитному будинку», який спроектував її батько.

Гільєрмо Кало
(Карл Вільгельм Кало)

Фотограф Гільєрмо
емігрував до Мексики,
коли йому було 18.

Звіть мене
просто Фрідою!

У Фріди було троє сестер — Матільда, Адріана і Крістіна. Її батько мав ще двох доньок від першого шлюбу.

Коли Фріда з'явилася на світ, у Мексиці теж почалося нове життя. Під час Мексиканської революції 1910 року люди скинули диктатора, який був при владі понад 30 років. У цей жорстокий час багатьох вбили.

П'ятирічна Фріда бачила ці протистояння, перебуваючи в безпеці у власному домі.

«Пам'ятаю, як спостерігала за якоюсь дитвою на вулиці. Кулі шмигали у повітрі. Я й досі чую їхній дивний свист».

Дух Мексиканської революції — повстання проти влади і боротьба за справедливість — відгукнулись у серці Фріди. Вона пригадувала, як ховалась у великій шафі й тихцем наспівувала революційні пісні.

Ці спогади і почуття запам'яталися дівчинці на все життя. Фріда змінила навіть свою дату народження на 1910 рік — це був рік початку революції!

Проте бої не лякали Фріду так, як батькова хвороба. Гільєрмо страждав на епілепсію, а маленька Фріда ніяк не могла збагнути цю хворобу.

«Він часто ходив з камерою, перекинутою через плече, тримаючи мене за руку, й раптово падав. Я вже знала, як йому допомогти, коли такі напади траплялися на вулиці».

Коли недуга відступала, батько був щирою і доброю людиною. А ще він обожнював Фрідин розкутий, бунтівний характер.

Як усі мексиканки того часу, сестри вміли куховарити, шити й поратись у домі. Хоча цього було замало. Гільєрмо вважав, що дівчата повинні здобути гідну освіту, на рівні з хлопцями, тож влаштував Фріду та Крістіну до німецької школи в Мехіко.

1914 року, коли Фріді було всього шість, на її долю випала біда.

*«Усе почалося з жахливого балу
у правій нозі, що шрифвся
м'язами вниз, до ступні...»*